

Warszawa, dnia 23 grudnia 2015 roku

Szanowny Pan
Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W imieniu Krajowego Związku Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej zgłaszam uwagi do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie realizacji przez Agencję Rynku Rolnego zadań związanych w ustanowieniem tymczasowej nadzwyczajnej pomocy dla rolników w sektorach hodowlanych zgodnie z pismem z dnia 21 grudnia 2015 roku.

Przepis art. 1 pkt 1 akapit 2 rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej (UE) nr 2015 /1853 z dnia 15 października 2015 r. ustanawiającego tymczasową nadzwyczajną pomoc dla rolników w sektorach hodowlanych, wskazuje, że „państwa członkowskie wykorzystują udostępnione kwoty (..) na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, pod warunkiem, że płatności te nie prowadzą do zakłócenia konkurencji”. Ponadto postanowienia preambuły tego rozporządzenia stanowią, że pomoc powinna zostać ukierunkowana na tych rolników, którzy najbardziej odczuwają skutki zakłóceń na rynku. Komisja Europejska w treści ww. **rozporządzenia wskazała też przykład obiektywnego kryterium przydzielania pomocy w postaci „spadku cen w danym sektorze”**. Przepisy unijne nie zawierają definicji „rolnika w sektorze hodowlanym”; nie zawierają również wskazań co do zawężającej interpretacji tego pojęcia. Sektor produkcji trzody chlewnej należałoby więc interpretować w sposób szeroki, obejmujący wszystkie ogniwa łańcucha produkcyjnego.

Propozycja Rady Ministrów ogranicza grono beneficjentów do „producentów świń”, którzy dokonali sprzedaży zwierząt objętych tylko dwoma kodami CN 0103 92 19 (pozostałe świny żywe o masie 50 kg i więcej) oraz CN 0103 92 11 (lochy o masie nie mniejszej niż 160 kg). Taki sposób konstrukcji przepisów należy uznać za dyskryminację ze względu na rodzaj produkcji. Z analizy przepisów rozporządzenia można wywnioskować, że ustawodawca dąży w ten sposób do wykluczenia przyznania pomocy producentom świń o kodzie CN 0103 91 (świnie o masie poniżej 50 kg), a więc prosiąt, warchlaków czy loszek. Podobnie za dyskryminacyjne - należy uznać dążenie do ograniczenia pomocy jedynie do gospodarstw prowadzących chów w cyklu zamkniętym (vide uzasadnienie projektu). Stanowi to oczywiste i nieuzasadnione wyróżnienie konkretnej grupy hodowców ze względu na rodzaj hodowli. Tym bardziej niezrozumiałe jest ograniczenie grona beneficjentów do producentów utrzymujących do 2000 sztuk świń. Trudno uznać, że określenie tej granicy zostało słusznie uwarunkowane ograniczonymi środkami

finansowymi. Należy jasno zaznaczyć, że gospodarstwa rodzinne, które pragnie wspierać polityka rządu mają różne rozmiary i nie zawsze mieszczą się w ramach zakreślonych przez Radę Ministrów. Definicję gospodarstwa rodzinnego zawiera art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz.U. 2015 poz. 1433), który stanowi, że za gospodarstwo rodzinne uważa się gospodarstwo, które jest prowadzone przez rolnika indywidualnego obejmuje obszar do 300 ha. Argument rządu, iż projektowane rozporządzenie zmierza do ochrony gospodarstw rodzinnych należy uznać za nietrafiony.

W projekcie rozporządzenia, Rada Ministrów powołuje się na efekt skali, który ma być rzekomo uzasadnieniem dla wykluczenia większych gospodarstw z pomocy, ponieważ efekt skali powoduje, że większe gospodarstwa nie odczuwają negatywnych spadków cen. Tymczasem właśnie ze względu na skalę produkcji więksi producenci najbardziej odczuwają spadek cen.

W jednym z orzeczeń Europejski Trybunał Sprawiedliwości zdefiniował pojęcie dyskryminacji jako „*nierówne traktowanie podobnych sytuacji*”.¹ Ideę tę rozwija ETS w orzeczeniu w sprawie *Sermide SpA v Cassa Conguaglio Zucchero i inni*, gdzie zaznaczył, że „*porównywalne sytuacje nie mogą być traktowane w różny sposób i odmiennie sytuacje nie mogą być traktowane w ten sam sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione*”.²

W mojej ocenie, projektowane regulacje prawne, w szczególności kryteria uzależniające przyznanie pomocy **należy uznać za jawną dyskryminację ze względu na sposób, rodzaj i wielkość produkcji.**

PIOTR WŁODAWIEC
radca prawny WA-6410

¹ Wyrok ETS C- 14/59 z dnia 17 grudnia 1959 r. w sprawie Société des fonderies de Pont-à-Mousson przeciwko Wysokiej Władzy EWWiS.

² Wyrok ETS C-106/ 83 z dnia 13 grudnia 1984 r. w sprawie Sermide SpA v Cassa Conguaglio Zucchero i inni.